

mensenkinderen

♥ voor mensen in nood

**EXODUS VAN ARMENEN
UIT NAGORNO-KARABACH**

OKTOBER 2023

S.O.S.

Beste donateur,

In september vorig jaar vond er een ware exodus plaats vanuit de enclave Nagorno-Karabach. Bijna alle 120.000 christelijke Armenen die daar woonden werden door Azerbeidzjan met geweld verdreven. In grote doodsangst vluchtten ze naar Armenië en moesten alles achterlaten: huizen, bedrijven, werk, persoonlijke bezittingen, graven van geliefden, ja letterlijk alles. Ze kwamen zwaar getraumatiseerd en met lege handen in Armenië aan.

Mensenkinderen kon niet machteloos toekijken en is direct een noodhulp inzamelingsactie gestart om Armenië te helpen met de eerste opvang en met noodhulp zoals dekens, kleding en medicijnen. Via onze website, via het Nederlands Dagblad, via een speciale email actie mailing hebben wij hiervoor bij onze donateurs aandacht gevraagd. U heeft uw hart laten spreken en deze actie gesteund. We willen u daar hartelijk voor danken en u dit verslag aanbieden waarin we vertellen over de hulp die we mede dankzij u hebben kunnen bieden.

Egbert van Beesten

René Hansma

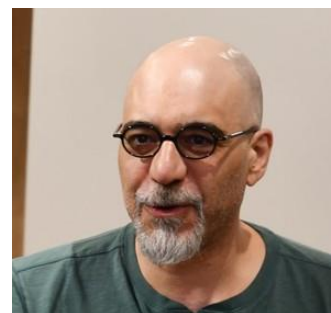

Bram van Dijke

**SOS
NOODHULP
HARD NODIG!**

Baru Jambazian, van onze partnerorganisatie Diaconia die de uitvoering van projecten van Mensenkinderen in Armenië verzorgt wil de donateurs van Mensenkinderen vanuit zijn hart bedanken voor het omzien naar zijn volk en voor het bieden van hulp op het moment dat dit acuut nodig was.

Op 30.09.2023 bracht hij een bezoek aan de stad Goris.

In de stad Goris is de situatie schrijnend. We bereiken het gebouw van het State Drama Theatre in het centrum van de stad Goris. De ontheemde families uit Artsakh verzamelen zich daar al 11-12 dagen. Ik moet zeggen dat de verplaatsing gedwongen was en binnen een paar uur plaatsvond, en dat de mensen niet eens in staat waren om de meest noodzakelijke en elementaire huishoudelijke artikelen mee te nemen die voor hen geschikt waren.

Overal op straat zijn er gezinnen, alleenstaanden, kinderen die in auto's slapen, spullen, bundels, jongeren die rondlopen, en de meeste jongeren lopen met gebogen hoofd. Ze hebben allemaal dezelfde uitstraling. Aan de zijkanten van de trottoirs staan grote bussen, die mensen naar de Armeense regio's zullen vervoeren.

Bussen zullen mensen vervoeren. De straten zullen leeg zijn. Die mensen en hun behoeften zullen echter blijven bestaan.

S.O.S.

We ontmoetten een gezin op een van de trottoirs. In een oude Sovjet auto vol met spullen. Er waren vijf kinderen in de buurt van de auto, hun hoofden gebogen. De kleine rende naar links en rechts alsof hij opgemerkt wilde worden. Toen kwamen we erachter dat een tweejarig kind in een van de auto's naast ons lag te slapen, opnieuw uit hetzelfde gezin.

S.O.S.

We stapten op de kinderen af. Ze begroetten ons vriendelijk en bescheiden. Ze kwamen uit het dorp Gishi, in de regio Martuni. Het gezin van acht personen kwam; de vader, moeder en zes kinderen. We wilden weten waar de ouders van de kinderen waren.

"De gezondheid van mijn moeder verslechterde, dus mijn vader bracht haar naar het ziekenhuis"...

Arman (13 jaar), Mariam (12 jaar), Karen (15 jaar), Alex (6 jaar) en Lilit (11 jaar) wachtten geduldig op de komst van hun vader Ararat en moeder Gayane.

De kinderen waren zo in de war dat ze zich de leeftijd van hun ouders niet konden herinneren. En we waren zo in de war dat we de naam van het jongste kind niet vroegen.

Fase 1. Er zijn 208 noodhulppakketten samengesteld

inhoud van een voedselpakket:

zonnebloemolie (1 l.) - 3 stuks, gecondenseerde melk (380 g) - 1 stuk, pasta (2 kg) - 2 pakjes, abrikozenjam (1 kg) - 1 stuk, havervlokken (420 g) - 1 stuk, boekweit - 2 kg, tomatenpuree (1 kg) - 2 stuks, bloem (2 kg) - 1 pakje, suiker (1 kg) - 1 pakje.

inhoud van een hygiëne pakket:

waspoeder (1500 g) - 1 stuk, shampoo (400 ml) - 2 stuk, afwasmiddel (500 ml) - 2 stuk, tandpasta (75 ml) - 3 stuk, tandenborstel - 3 stuk, zeep (90 g) - 5 stuk.

mensen**kinderen**

**SOS
NOODHULP
HARD NODIG!**

Op **23 oktober 2023** zijn we met ons team in Martuni, waar meer dan 200 ontheemde en gevluchte gezinnen uit Artsakh zich sinds het einde van september gevestigd hebben. De ontheemden uit Artsakh waren voornamelijk stil en soms hadden ze een glimlach op hun gezicht bij het ontvangst van de steun. We konden 208 hulppakketten uitdelen.

**SOS
NOODHULP
HARD NODIG!**

Elk gezin ontving 1 voedselpakket, 1 hygiëne pakket, 1 warme deken, 1 beddenset en 1 warme jas.

Ondanks hun onrust en verdriet dat ze alles hadden verloren en dat ze hun huizen, baan, scholen en vee hadden verlaten, aarzelden de Armeniërs uit Artsakh niet om hun dank te betuigen en om Gods zegeningen naar hun verre weldoeners te sturen. Ze waren zelfs aangenaam verrast hoe het mogelijk was dat weldoeners uit Nederland aan hen gedacht hadden en hulp aan hen gestuurd hadden.

Familie Martirosyan

in het kamp Tsovinar in de gemeente Martuni zagen we de 7-jarige Lia ook tussen de kinderen staan. De moeder, Alvard (35 j.), was ook aanwezig en nodigde ons in hun huisje uit. Het huisje is onderdeel van het kamp, maar lijkt meer op een container waar de 8 leden van het gezin na de gedwongen verplaatsing tijdelijk zijn ondergebracht. Ze zeiden dat de staat hen een huis zal toewijzen, maar nu staat hun onderkomen vol met stapelbedden waar het bijna onmogelijk is om te bewegen.

Het gezin is uit hun dorp Garnakar in Artsakh gevlucht. De vader, Armen (57 j.), vertelde ons dat ze een normaal leven leidden en dat ze alles hadden. Armen was de boswachter van het dorp. Naast deze baan, waren ze ook veehouders en zorgden ze voor hun varkens en kippen. De vrouw deed ook aan landbouw en teelde aardappelen, tomaten, komkommers en bonen. Op 19 september toen de oorlog begon, hebben ze in een korte tijd een paar spullen gepakt en zijn ze met een van hun auto's uit hun dorp gevlucht. Ze moesten alles achterlaten. Behalve een paar basis spullen, hebben ze verder niets mee kunnen nemen, omdat de vijand al in hun buurdorp had binnengedrongen en vervolgens hun dorp zouden binnen treden. Na een verblijf van een paar dagen in Stepanakert waren ze genoodzaakt om Artsakh te verlaten en zijn ze met veel moeilijkheden in Martuni aangekomen.

Lia zit nu in de tweede klas op de school in het dorp Tsovinar. Haar zus Maria (10), die in de 5e klas zit, en broer Masis (6), die in de eerste klas zit, gaan nu ook naar deze school. Arax, de jongste zus van Lia, is 3 jaar oud en de oudere broers Melkon (15) en Shiraz (16), hebben hun school al afgemaakt.

Fase 2. 300 gezinnen ontvingen huishoudelijke artikelen.

De mensen uit Artsach zijn in alle regio's over heel Armenië te vinden, maar een groot deel heeft zich in Masis gevestigd (volgens de gegevens van **december 2023** wonen er 8000 gezinnen, nu misschien veel meer). De gemeente Masis ligt vlak bij de hoofdstad (13.5 km ver van Jerevan). Er zijn goedkope huurhuizen gevonden en er zijn gebouwen van de gemeente beschikbaar gesteld. Dit is ook een van de redenen waarom een groot deel van de mensen uit Artsach zich hier hebben gevestigd.

Op basis van de behoeften van de gevluchte gezinnen zijn er de volgende huishoudelijke artikelen geleverd: Sonifer braadpan -1 stuk, waterkoker – 1 stuk, strijkijzer-1 stuk, glazen soepkommen 22cm-6 stuk, glazen borden 24 cm-12 stuk, pannenset (met 4 pannen van verschillende maten)-1 stuk, vorken (set van 6)-1 stuk.

Deze artikelen hadden de meeste prioriteit voor de ontheemde gezinnen. De mensen die alles hadden verloren zouden waarschijnlijk deze spullen in de komende maanden of zelfs jaren niet kunnen aanschaffen, maar dankzij de donateurs van Mensenkinderen is het een realiteit geworden.

**SOS
NOODHULP
HARD NODIG!**

Toen alle artikelen bij het gemeentehuis van Masis werden bezorgd, begonnen we met het uitdelen van de pakketten, dat in de muziekschool naast het gemeentehuis werd uitgevoerd. De begunstigde gezinnen waren oprecht verbaasd over de inhoud van de steunpakketten. Het was fijn om hun positieve reacties te horen.

- Tijdens Kerst kunnen we nu met het gezin aan tafel dineren. Ik zal de maaltijd in mijn nieuwe pan maken. Ik leende steeds de pannen en borden van mijn burens en gaf ze weer terug. Nu hoef ik me daar geen zorgen meer om te maken...

- We zijn met lege handen uit Artsach verdreven en onze zorgen zijn zo groot dat we er zelfs niet over kunnen nadenken om zulke spullen aan te schaffen...

- "Eindelijk hoef ik niet meer lang te wachten totdat het water kookt." Met mijn elektrische waterkoker kan ik snel thee voor de kinderen maken. Ik kan nu de kleren van de kinderen strijken," zeiden de begunstigde gezinnen van het project.

Familie Hambardzumyan

De kinderen van de grote familie Hambardzumyan (9 personen), die uit Artsach ontheemd zijn en nu in de stad Masis gevestigd zijn, stonden vol vreugde op ons te wachten en begeleidden ons naar de tweede verdieping van het huis, waar hun slaapkamers zijn. Terwijl we bezig waren met het luisteren van het verhaal van deze familie, deden de kinderen samen met de vrijwilliger van onze stichting, uit nieuwsgierigheid de geschenken open om te zien wat het waren.

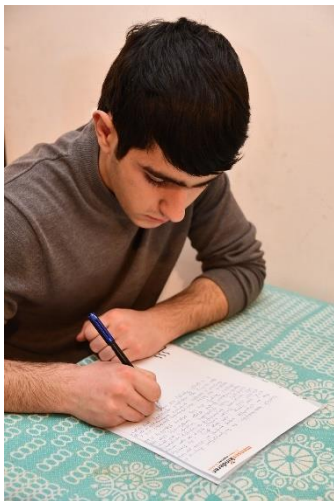
De kinderen vertelden ons dat er naast hen ook andere gezinnen in het huis wonen. Van de eigenaar mogen ze tijdelijk in dit huis verblijven. De familie Hambardzumyan, bestaande uit 9 leden, weet niet hoe lang ze hier zullen verblijven, maar de dag zal wel komen dat ze een andere plek moeten gaan zoeken om er te wonen. Tijdens ons bezoek merkte ik dat de vader, Samvel (41 j.), er ziek uitzag. Hij voelde zich niet goed. Daarna vertelde Karina (35 j.), de vrouw, dat er een kwaadaardige tumor in de dunne darm van Samvel is ontdekt en dat hij onlangs een operatie heeft gehad. Het is nog niet duidelijk of hij een verdere behandeling nodig heeft of niet.

Samvel en Karina hebben 7 kinderen. De oudste is Marat. Hij is 16 jaar oud. Hij leerde meubels maken aan het college in Artsach, maar nu doet hij nog niets met zijn studie. Marat was de meest serieuze en droevigste van de kinderen. Misschien komt dat omdat hij de oudste is en het beste beseft wat er is gebeurd. De anderen kinderen, Tigran (14), Hayk (12), Mariam (10) en Samvel (7) gaan naar school, en de kleintjes, Katalina (3) en Angelina (4 maanden), zitten thuis met hun moeder.

Karina vertelde ons dat ze tijdens de 44-daagse oorlog in 2020 tussen Artsach en Azerbeidzjan ook naar Armenië waren gevlucht, maar toen na de oorlog zijn ze weer terug gegaan en kregen ze een huis in de hoofdstad Stepanakert. Helaas hebben ze niet lang van dit huis kunnen genieten, want in september 2023 moesten ze weer vluchten, maar deze keer zonder enige mogelijkheid om terug naar hun huis en vaderland terug te keren. Zowel Samvel als Karina hadden een baan in Artsach. Ze konden aan de behoeften van de kinderen voldoen. Maar nu hebben ze het erg moeilijk zonder een baan en inkomen. Nu is het enige inkomen de 50.000 AMD/125 EUR steun per persoon per maand die ze voor maar 6 maanden van de staat krijgen. Binnenkort zijn deze 6 maanden voorbij. Het echtpaar weet niet hoe ze verder moeten overleven als de steun van de staat ophoudt.

“Ik bidt steeds dat Samvel snel herstelt,” zegt Karina, “zodat hij weer in staat is om voor zijn gezin te zorgen en om deze uitdaging te overwinnen. En ik wil mijn diepe dank betuigen aan de sponsors voor de huishoudelijke artikelen die we vandaag hebben gekregen. "Moge God u zegenen en uw liefdadigheid verdubbelen en moge u altijd in vrede leven.”

Beste sponsors.

Ik ben Marat Hambardzumyan/ 16 jaar oud/, en ik ben het oudste kind in het gezin. Wij zijn 7 kinderen; vier broers en drie zussen. Wij en onze ouders woonden vroeger in Shushi, maar in 2020 en vanwege de 44-daagse oorlog werden we gedeporteerd uit Artsakh. Na de oorlog besloten we terug te keren naar Artsakh en kregen we een huis in Stepanakert. Helaas moesten we na de laatste oorlog opnieuw Artsakh verlaten met slechts een paar tassen met kleding. Momenteel wonen we tijdelijk in de stad Masis en hebben we niet genoeg huishoudelijke artikelen. Daarom was uw steun zeer belangrijk en welkom. We hebben keukengerei, borden, vorken, ijzer, pan, potten en ketel ontvangen. Godzijdank voor deze steun, ziet eruit als een verrassingsnieuwjaarsgeschenk. God zegene u.

Hambardzumyan Marat,

28.12.2023

mensenkinderen
voor mensen in nood

Մարտի համարձայն, ես համարձայնում եմ ստանալ և օգտագործել այն բոլոր առարկաները, որոնք կստանամ 2023 թ. 12-րդ դեկտեմբերին և հարկադրված եմ օգտագործել դրանք մինչև 2024 թ. 1-րդ հունվարը: Մենք հարկադրված ենք փոխադրվել Մասիս քաղաքում, որտեղ չկան համարձայն ստանալու համար անհրաժեշտ հարկադրված առարկաներ: Մենք հարկադրված ենք օգտագործել այն բոլոր առարկաները, որոնք կստանանք 2023 թ. 12-րդ դեկտեմբերին և հարկադրված ենք օգտագործել դրանք մինչև 2024 թ. 1-րդ հունվարը: Մենք հարկադրված ենք օգտագործել այն բոլոր առարկաները, որոնք կստանանք 2023 թ. 12-րդ դեկտեմբերին և հարկադրված ենք օգտագործել դրանք մինչև 2024 թ. 1-րդ հունվարը:

SOS
NOODHULP
HARD NODIG!

mensenkinderen

Na de ontmoeting van elk gezin was het moeilijk om van hen afscheid te nemen. De gezinnen vertelden oneindig over hun verhaal, hoe ze geen andere keuze hadden om uit Artsach te vluchten, hoe ze de weg van maar een paar uur in een paar dagen hebben afgelegd, wat ze in Artsach hebben achtergelaten en hoe ze nu leven. We luisterden naar hen en probeerden hen wat moed te geven. Maar het was wel duidelijk dat we stap voor stap deze mensen moeten proberen te helpen.

Het was interessant om te zien dat twee van hen hun huishoudelijke artikelen nog niet hadden gebruikt en het netjes ergens hadden bewaard. Ze zeiden dat ze het pas willen gebruiken als ze naar een nieuw huis verhuizen, maar wanneer dat zal plaatsvinden, weten we helaas nog niet... Uiteraard zullen er nog andere gezinnen zijn die hun spullen gaan bewaren totdat ze een eigen ruimte hebben. Maar de meesten konden niet wachten met het uitpakken van hun nieuwe spullen. De meesten vertelden hoe ze de artikelen zouden gebruiken en uitten hun blijdschap erover. Beide gevallen zijn natuurlijke reacties en we begrijpen de situatie volkomen.

We hebben te maken met mensen die een zware trauma hebben meegemaakt. Veel mensen uit Artsach hebben niet alleen hun huis, baan en dagelijkse leven achtergelaten, maar ook de graven van hun familieleden. Het is gewoonweg vreselijk dat deze mensen na de oorlog van 19 september de lijken en graven van hun dierbaren moesten achterlaten. In alle regio's van Armenie zijn de vluchtelingen uit Artsach met open armen ontvangen. Er worden door zo veel als mogelijk projecten uitgevoerd, die helpen om hun leven te verbeteren en om een nieuw leven op te bouwen.

Beste vrienden van de Stichting Mensenkinderen, beste donateurs, collega's en leidinggevenden, we willen u hartelijk bedanken namens alle begunstigden uit Artsach, namens het personeel van het gemeentehuis in Masis en de burgemeester Davit Hambardzumyan, namens het team van Diaconia en Baru Jambazian voor uw enorme werk, de fondsverwerving en de donatie aan de Armenen uit Artsach. We willen u bedanken voor uw menselijkheid.

Moge God u en uw families zegenen en beschermen. Leef in vrede...

Sh'norhakal em / merci

mensenkinderen

SOS
NOODHULP
HARD NODIG!